

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **Za záchranu kostela sv. Jiljí**, IČO 27057348, se sídlem Chýšská 109, 439 83 Lubenec, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10, za účasti: Správa úložišť radioaktivních odpadů, se sídlem Dlážděná 6, 110 00 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 9. 4. 2015, čj. 906/M/15, 22426/ENV/15, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Žalobě se nepřiznává odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto usnesení, jímž ministr životního prostředí zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2014, čj. 773/520/13, 67691/ENV/13, kterým bylo na základě žádosti Správy úložišť radioaktivních odpadů stanoveno průzkumné území Čertovka pro zvláštní zásahy do zemské kůry pro realizaci vhodných geologických prací s cílem zajištění vhodných geologických, strukturních, geomechanických, geochemických a hydrogeologických podmínek pro možnost vybudování podzemního úložiště vyhořelého jaderného paliva a ostatních radioaktivních odpadů – etapa vyhledávání. Žalobce současně žádá soud o přiznání odkladného účinku žalobě.

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobce odůvodňuje jeho nezbytností, a to z důvodu zajištění ochrany ohrožených druhů živočichů a rostlin v lokalitě Čertovka. K narušení přirozeného prostředí a tím i k ohrožení chráněných druhů rostlin a živočichů dojde provedením geologického mapování a přípovrchového 3D modelu granitového masivu. Žalobce dodává, že postup podrobnějšího mapování není právními předpisy závazně upraven. V dotčené lokalitě se kromě jiných vyskytuje také silně ohrožený druh mloka skvrnitého, přičemž zákaz tohoto živočicha rušit je dán zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. V rámci správního řízení byl vznesen požadavek na provedení biologického hodnocení zájmové lokality Čertovka, avšak to nebylo do dne podání žaloby provedeno. Správní orgány tedy opomenuly zjistit a vyhodnotit rizika průzkumu pro ohrožené živočišné a rostlinné druhy, čímž porušily povinnost dle § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích; pro zamezení nevratných škod je tak třeba žalobě přiznat odkladný účinek.

Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvádí, že v napadeném rozhodnutí bylo stanoveno, že na průzkumném území nebudou prováděny technické práce, tj. práce spojené se zásahem do pozemku, a samotný průzkum bude prováděn

neinvazivními metodami, které nemohou žalobci způsobit žádnou újmu. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak nejsou dány.

Osoba zúčastněná na řízení – Správa úložišť radioaktivních odpadů s přiznáním odkladného účinku žalobě nesouhlasí. Ve svém vyjádření uvádí, že stanovení průzkumného území nezakládá oprávnění žadatele na uskutečnění jakéhokoli zásahu do ochrany ohrožených druhů; rozhodnutí nedovoluje žádné technické práce, a proto k ohrožení tvrzených chráněných zájmů nedojde. Nejedná se tedy o záměr vyžadující biologické hodnocení, neboť to dopadá pouze na závažné zásahy v rámci výstavby nebo jiného užívání krajiny.

O podaném návrhu uvážil Městský soud v Praze takto:

Podle ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) „*Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*“

Zákon v citovaném ustanovení stanoví celkem tři předpoklady:

1. Výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu.
2. Tato újma je pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.
3. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je podle své povahy dočasným rozhodnutím, neboť platí do doby pravomocného skončení řízení ve věci samé, a nelze proto proti němu podat kasační stížnost [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.]. Při rozhodování o žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě soudů nenáleží posuzovat důvodnost podané žaloby, tedy to, zda žalobou napadené rozhodnutí je či není vydáno v souladu se zákonem. Při rozhodování o přiznání odkladného účinku žalobě soud zkoumá toliko existenci důvodů stanovených v citovaném ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s.

Tvrdit a prokázat první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, je povinen žalobce, protože je to on, kdo se přiznání odkladného účinku domáhá svým návrhem (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik tvrzené újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu. Zákon hovoří o újmě „*nepoměrně větší*“, nikoli o pouhé „*újmě větší*“; to má svou logiku, protože v řízeních s jediným účastníkem, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebemírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.

Vyvrátit žalobcem prokazovanou existenci tohoto předpokladu může žalovaný, neboť ten je účastníkem řízení, napadené rozhodnutí vydal a k návrhu na přiznání odkladného účinku se má vyjádřit (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Protože žalovaný jako orgán veřejné správy vykonává státní správu, je ve správním řízení povinen zajišťovat ochranu veřejného zájmu a přihlížet i k ochraně práv třetích osob, a proto může zpochybnit návrh na přiznání odkladného účinku i z důvodu nesplnění zbývajících dvou zákonných předpokladů, tj. že újma hrozící

žalobci není nepoměrně větší než újma, jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem.

Odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je svým charakterem institutem mimořádným. Přiznání odkladného účinku by mělo být spíše výjimečné, zejména s ohledem na prolomení právních účinků pravomocného rozhodnutí správního orgánu, pro nějž platí předpoklad zákonnosti a správnosti, dokud nedojde k jeho zrušení. Vždy je však zapotřebí každý případ posuzovat individuálně.

Po posouzení soud shledal, že v daném případě nejsou splněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce namítal, že napadeným rozhodnutím bude narušeno přirozeného prostředí v lokalitě a ochrana ohrožených druhů živočichů a rostlin tak nebude zajištěna. Soud má však za to, že k žalobcem tvrzeným skutečnostem nedojde a že jeho námítky jsou bezpředmětné. V první řadě soud upozorňuje, že se jedná o obecná a zcela nekonkrétní tvrzení ze strany žalobce, která nepodložil žádnými důkazy. Dále nelze opomenout, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně jednoznačně stanovilo závazné podmínky pro provádění geologických prací. Jedná se zejména o podmínku, že na ploše průzkumného území nebudou prováděny žádné technické práce, tj. práce spojené se zásahem do pozemku; ty by mohly být povoleny případně až v dalších etapách průzkumu, přičemž proti takovým rozhodnutím se bude moci žalobce znovu bránit řádnými opravnými prostředky. Navíc vznikl-li by konkrétní záměr hlubinného úložiště, byl by předmětem posuzování vlivů na životní prostředí. Přiznání odkladného účinku by tudíž bezdůvodně zpozdilo provádění průzkumných prací, které k ohrožení tvrzených zájmů žalobce nepovedou.

Žalobce neprokázal, že by některá z netechnických prací, které byly na území povoleny, mohla ohrozit chráněné druhy rostlin či živočichů vyskytující se v lokalitě Čertovka, a že by mu tedy v důsledku napadeného rozhodnutí vznikla jakákoli újma.

Vzhledem k tomu, že právní následky napadeného rozhodnutí nemohou žalobci přivodit újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud již splnění dalších zákonných podmínek nezkoumal a žalobě odkladný účinek nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.).

V Praze dne 29. července 2015

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu